

ע"פ 27269/07 - ד"ר ציון צבר נגד עיריית חולון, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו בשבתו כבית-משפט לעערורים פליליים

עפ"א 17-07-27269 צבר נ' עיריית חולון ואח'
לפני: כבוד השופטת עמיתה מרימ סוקולוב
המעורער: ד"ר ציון צבר
נגד:
1. עיריית חולון
2. מדינת ישראל ע"י ב"כ לרנر
המשיבות:

פסק דין

בפני ערעור על פסק דין של בית המשפט לעניינים מקומיים בחו"ן (כב' השופט נ. אשכול) מיום 5/7/2017, לפיו הורשע המערער בחניה במקום המהווה כניסה לחניון מוסדר וגזר עליו קנס בסך 180 ל"ח.

הרקע

בתאריך 19/7/2016 זוכה המערער ע"י בית משפט קמא, מעבירה שיוחסה לו בכתב האישום חניה בשטח מדריכה והורשע על פי הוראות סעיף 184 לחס"פ בעבירה אחרת, חניה "במקום כניסה לשטח המיועד לכלי רכב, פרט להעלאת נסעים והורדתם".

על פסק דין זה הגיע המערער ערעור. ביום 19/12/2016 בעמ"א 16-09-16104 קבעתי בפסק דין כי מאחר ובית משפט קמא הסתמכ בפסק דין על התרשםותו מביקור במקום שערר ללא נוכחות הצדדים, ובנוסף לכך, אף לא זההיר את המערער בהתאם להוראות סעיף 184 לחס"פ ולא נתן לו אפשרות להתגונן בגין העבירה האחרת, בוטל פסק הדין והדין הוחזר לבית משפט קמא.

ביום 5/7/2017 התקיים דיון בתיק זה בבית משפט קמא במעמד הצדדים, בית משפט קמא הזahir את המערער בהתאם להוראות סעיף 184 לחס"פ והמערער ביקש מבית משפט קמא: "לבסס את הכרעת הדיון על סמך הראיות בתיק...".

בית משפט קמא קבע בפסק דין כי בהתאם לתמונות שהוגשו הן על ידי המשיבה והן על ידי המערער, עולה כי המערער חנה בכניסה לחניון אם כי לא חסם לחולוטין את הכניסה. הרשיינו בעבירה על פי סעיף 10(א)(5) לחוק עזר עירוני לחולון, העמדת רכב וחנייתו (תשע"א-2011) וגזר עליו קנס בסך 180 ל"ח. על פסק דין זה הוגש הערעור נשוא הדיון.

להלן בתמצית טיעוני המערער:

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין - verdicts.co.il

1. בית משפט קמא הרשע את המערער מבלתי לאפשר לו להוכיח כי תנאי השטח שונים ולכן אין אפשרות לקבוע חנה וכמה מקום נותר למעבר מכוניות היוצאות ונכנסות לחניון.
2. התמונות שהגיש הפקח אין מלמדות על כך שהמערער חסם את הכניסה לחניון ולכן אין להרשו על פי התרשםתו של בית משפט קמא מביקורו במקום ללא נוכחות הצדדים.
3. בית משפט קמא לא התייחס לטענותיו הנוספות של המערער כגון: האם העירייה מטעה את תושביה? האם יש אפליה במתן דוחות? ועודמה?

דין והכרעה

לאחר ששמעתי את טיעוני הצדדים ועינתי בחומר הראיות בתיק בית משפט קמא הגיעו למסקנה כי דין הערעור להידחות.

מהתמונה שהוצגו על ידי שני הצדדים עיינתי שוכנע בית משפט קמא כי המערער החנה את רכבו בכניסה לחניון, למרות שקיבל את טעنته כי הוא לא חסם את הכניסה והיציאה של החניון.

נוסח הסעיף על פיו הורשע המערער איננו דורש חסימה של הכניסה לחניון דווקא, מדובר על חניה **"במקום כניסה לשטח המיועד לכלי רכב..."** ותו לא.

עינתי בפרוטוקול הדיון מיום 5/7/2017, המערער ביקש מבית משפט קמא **"לבסס את הכרעת הדיון על סמך הראיות בתיק"**.

הוא לא בקש להביא ראיות נוספות. לדבריו חנו במקום מאות כלי רכב. לטענת המשיבה, מדובר במדובר חניה פרטית של החניות באזורי שהינו סלול באספלט.

מהתמונה שהוגשו אכן נראה מכווןתו של המערער כשהיא חונה בכניסה.

המערער טוען כי בית משפט קמא שוב לא התייחס לטענותיו הנוספות כגון: **"האם יש אפליה במתן הדוחות במתחם על ידי הפקחים, האם העירייה מטעה את תושביה? ועוד?"**.

מדובר בטענות הגנה שהנטל להוכיח מוטל על המערער והמערער לא הרים את הנטול.

חלק מהטענות הללו מוקומן בעטירה מנהלית ולא בדין פלוי.

לענין טענה האכיפה הברנית, כאמור טענה זו לא הוכחה על ידי המערער. זאת ועוד, כידוע הלכה פסוקה היא כי אכיפה חלקיים איננה אכיפה ברנית.

אכן המערער טוען כי תנאי השטח שונים וכי באותה עת לא היה שם חניון, אולם לא ביקש להביא ראיות לכך ואף לא טען בבית משפט קמא כי במועד שחנה לא היה חניון במקום שבכיניסטו החנה את רכבו.

זאת ועוד דבריו סותרים את הראיות שהוגשו לבית משפט קמא.

בנסיבות הללו, לאור כל האמור לעיל אני דוחה את הערעור.

המציאות תעבור העתק מפסה"ד לצדים.

ניתן היום, כ"י תשרי תשע"ח, 16 אוקטובר 2017, בהעדר הצדדים.